

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. III. Magis & minus. Majus & minus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

quam Magistratus longè majorem præ cæteris sustinere debet, à Magistro nomen accepit, latè Gœd. ad d. l. 57. num. 4. ff. de V. S. qvare circa vim illatam subditus patitur potius, quam vi opposita vim repellat. Myns. 4. obs. 18. n. 2. Farin. d. quest. 32. n. 118.

II.

Magistratui assurgere & de via decedere oportet, hicque honor non saltem in publico sed & in privato Magistratui debetur, etiam à parentibus filiis Magistratum gerentibus. Perez. C. de dignit. n. 65. 66.

III.

Magistratus in his, quæ officii ejus non sunt, pro privato habetur. l. 70. de R. J. vid. Brunnem. C. de Commeat. col. 1.

IV.

Magistratus debet omni virtute esse præditus, liberalis erga egenos, gratus erga benemeritos, contra improbos nocentesque immiseri- cors atque inexorabilis. Perez. C. de perfectissim. dignit. n. 7.

V.

Si duplex unius loci Magistratus sit & ordinatio politica informanda veniat, calva & jejuna excusatio est, quod unus consummationem ejus propterea detrectet, quia alter Magistratus ei se suosque cives submittere nolit. Turpe est aliorum negligentia suam tegere malitiam. Struck. in addit. ad Brunnem. Jus Eccles. Lib. 1. cap. 6. Membr. 2. §. 13. p. m. 315.

VI.

Magistratus non ex pecunia, sed virtute creatur. Guillh. Bœckel. in tr. de public. jud. disquis. 12. Prece enim i. Timoth. 3. l. 3. ff. de offic. prætor. non pretio ambire licet Magistratum. l. 1. §. 1. ff. de ambit. l. 31. C. de Episc. & Cleric. neque ulli ægleæ aut profunderi aut promittere licet. Nov. 13. c. 3. & 4. siquidem qui emunt Magistratum ut vendant, necesse est, & ut pecunias in emptione honoris expositas recuperent, subditos torquere ac vexare coguntur. Menoch. lib. 2. arb. judic. cas. 401. num. 6. quoniam ἀγρολογία τὰς ἀρχὰς πείσσει οὐκ ἀντιπείσσει, Mag- istratum nundinatio omnis improbitatis audit initium & finis. Novel. 8. Nov. 17. §. 1. Nov. 161. cum quo consonat illud Thucyd. πέντων κακῶν αἰτία, καὶ ἀρχὴ πλεονεξίας καὶ φιλονεικίας, quippe omnium mercaturæ sordidorum generum, quæ varia sunt & innumera, sordidius nul- lum, turpius & detestabilius est. Bodin. lib. 6. de Repub. c. 2. ac magistratum & dignitatum mer- catura, quæ tolerabilis esse potest nunquam, nisi in extremis temporibus, ut salutem Reipub. consu- latur. Lans. de L. R. th. 104. vid. Cavall. quest. com. opin. contr. com. 260. lib. 1. Decian. in tr. crim. lib. 8. cap. 22. n. 8. Menoch. d. loc. Salmuth. in Pancirol. lib. 1. rev. memobil. de nomenclat. p. 738. cr. nostrum de Suffragio, pericop. 3. & 11. p. 157.

VII.

Magistratus vilescunt quoties obscuris homi- nibus deferuntur. Nov. 15. in pr. cap. 1. & 6. in fin. l. 14. §. 3. ff. de muner. & honor. l. 7. §. 2. ff. de de- cur. Auth. Præsides in pr. C. de Episc. aud. c. grandi de supplenda neglig. Prælat. Nolden. de statu no-

bil. c. 9. num. 77. §. 4. Dursfeldt ap. Klocken. re- lat. 3. n. a. & seqq.

VIII.

Quoties in tutore constituendo aut fidejusso- ribus exigendis nulla culpa imputari potest ma- gistratui, toties magistratus non tenetur. Quia sic fecit quod potuit & debuit. Ubi igitur nulla cul- pa, ibi quoque nulla statuenda est poena l. 131. ff. de V. S. Carpz. P. 2. Const. u. def. 41.

Limita: ut tamen magistratui hoc in casu in- cumbat probatio culpam abfuisse l. 1. §. 13. ff. de Magistrat. conven.

IX.

Quamdiu vel unus ex Tutoribus idoneus est, tamdiu non potest magistratus, qui eos dedit, pro- pter culpam in iis constituendis vel satisfactionis exactionem omittam conveniri. l. 1. §. 15. ff. de Tu- tel. & ration. distrab.

Limita: nisi contutor ob hoc conveniatur, quod alterum suspectum facere vel satis exigere noluerit, tunc enim prius ad magistratus, qui tu- tores dedit, vel ad fidejussores, quam ad contu- tores venit. d. l. 1. §. 15. Hartm. Pistor. l. 1. q. 6. n. 23.

CAP. III.

Magis & minus. Majus & minus.

Axioma I.

Ab eo quod magis seu majus non inest, conclu- dere non licet simpliciter non inesse. Aristot. 2. Topic. c. ult. Coll. Arg. de alim. leg. th. 3. n. 5.

II.

Majus censetur esse principale, illud vero quod minus accessorium. l. per minorem 54. ff. de ju- dic. l. rei majoris. 21. ff. de excepti. Oldendorp. 2. conf. 5. n. 89.

III.

MAJUS cui conceditur, & minus concedi videtur. l. filiusfam. 7. §. fin. ff. de donationib. l. Marcellus 15. ff. de donat. cau- sa mortis. l. non debet 21. ff. de regulis juris, c. ex parte 27. de decimis. Joan. Maria No- var. quest. forens. lib. 1. quest. 24. num. 5. mi- nus enim semper inest in eo, quod plus est, l. in eo 110. ff. de regulis juris. Farin. in praxi crim. p. 4. decis. 10. n. 6. Et si licet plus, quod minus est licebit. l. non debet 21. ff. de reg. juris. cap. cui licet 53. eod. tit. in 6. auth. multo magis. C. de sacros. Eccles. Farin. conf. 60. n. 109. lib. 1. Thom. de Thomasset, reg. 85. Surd. conf. 288. n. 14. Joan. Maria. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 24. n. 6. Et ideo à majori ad minus validum est argumen- tum, ut latè probavi in locis communib. ar- gumentationum, loco 67. n. 1. cum seqq. [ad- de & Everard. in locis Top. à majori ad mi- nus. num. 1. sicut & è contrario cui denega- tur majus, & minus denegatum intelligitur, prout plenius explicat An. Grammatic. in

sua dialectic. legal. lib. 2. in rubr. de loco à majori ad minus allegatus in Conf. Argent. consil. 2. num. 23. vol. 1.

IV.

MAGIS ac minus non mutant rei speciem aut naturam. *l. fin. ff. de fundo instr.* Alphonf. à Narbona *l. 15. gloss. 1. num. 13. in fin. tit. 21. lib. 4. Recop. & novissimè Didac.* Narbona *de etate ad humanos actus requisita anno 14. q. 56. num. 2.* [aut substantiam Rosenthal. *de feud. cap. 9. memb. 1. conclus. 56. num. 16.* Vult. 3. *Conf. Marp. 35. n. 34.* nec faciunt diversas species. *l. is cui 11. ff. quem servit. amitt.* Pantschm. 1. *quest. pract. 17. numer. 122.* Jason. *in l. imperium. vers. cum predicta. ff. de Jurisdic.* sicut nec variant speciem. *Novell. 69. c. 1. h. e.* differentiam realem inducunt. *d. l. fin. ff. de fund. instr. l. 1.* ita furtum etiam in re minima fieri, docet §. 16. *Inst. de rer. divis. imò & rapinam, evincit l. 2. §. 31. vi bon. rapt. ubi C. A. tb. 7. n. 3.* in quibusdam autem minima non curari patescit ex *l. 9. in fin. de dolo. vid. infra c. Minima.* Sic quandoque etiam quantitas curatur. *l. 3. pr. de abig. & variat speciem delicti, ita furti & abigeatus crimen quidem differunt, sed non specie interna. l. 2. de abig. sed tantum variat accidentia qualitatibus & quantitatibus. l. ult. de instr. vel instr. legat. Mothom. in epist. de usu & habu.*

CAP. IV.

Majestas. Crimen læsæ Majestatis vid. perduellio.

Axioma I.

Majestas omnium rerum in Repub. est Dominia, *l. deprecatio. 9. ff. ad L. Rhod. de jact. c. deat. 23. q. 5. cap. convenior. ibi in potestate ejus 23. quest. 8. Novell. 7. §. si minus. ibi multorum Dominus.* Dicitur enim Majestas canon animatus in terris, *cap. ipsi sunt 9. quest. 3. Lex animata. Nov. 105.* Conditor Legum Symmach. *Epist. 10. fons justitiæ.* Socin. *consil. 164. num. 5. volum. 2.* in cuius pectore resident omnes leges *l. omnium. C. de testam. cap. 1. de constit. Corn. consil. 16. n. 14. vol. 1.* Arnif. *lib. 2. de Majest. cap. 3. num. 14.* Unde nullam esse illorum Majestatem, qui superiorem recognoscunt, ait Guilhelm. Boeckel. *in tract. de publ. judic. disquis. 4. pag. 40.* aliàs si esset in illis Majestas, tot nobis essent Imperatores quot Principes. Unde & Bodinus *lib. 2. de Repub. cap. 9. pag. 359. & lib. 5. cap. 3. pag. 845.* penitus negavit illos medioximos jus Majestatis habere, indeque Majestatem illam penes Cæsarem residere post Tiber. Decian. *in pract. crim. lib. 7. c. 4. num. 2. tradit Barclai. lib. 4. cap. 13. contr. Mo-*

narchom. pag. 282. adeoque nomen majestatis Imperatori aliisque Serenitatibus vel Celsitudinibus propriè convenit. Bodin. *de Republic. lib. 1. cap. 16. num. 149.* Dicitur enim majestas quasi major status vel potestas post Oldrad. *consil. 43.* Gas. *de crimin. les. Majest. lib. 1. sub rubr. quotuplex sit Majestas. num. 24.* licet quandoque abusive Prætori attribuatur. *l. penult. de just. & jur. l. si familia 9. ff. de jurisdic.* Inde & eos tantum qui in Cæsaris Majestatem committunt poenis. *l. quisquis C. & l. ult. ff. ad L. Jul. Majest. & extr. qui sint rebelles.* subijci receptius Rol. à Valle *consil. 74. in harendo. num. 5. in fin. & seqq.* Decian. *dict. loc. num. 7.* ubi plures allegat. Thomas Michael. *de jurisdic. conclus. 7. lit. e.* in reliquis autem qui superiorem recognoscunt, non nisi per extensionem impropriam accipiendum erit. Matth. Wesenb. *in parat. ad Leg. Jul. Majest. num. 4.* Guid. Pap. *decis. 344. n. 2.* Mynsing. *respons. 44. decis. 5. n. 12.*

II.

Nemo potest fieri criminis læsæ Majestatis reus, nisi fuerit subditus Clem. *Pastoralis §. rursus de re judic. ubi Card. & Imol. latè Bart. in extr. vag. qui sunt rebelles. verb. rebellando. verb. rebellis. & verb. tenore Lud. Gomez ad §. rursus. Instit. de action. n. 23.* ubi ampliat quod procedat etiam in Clerico Episcopo committente crimen læsæ Majestatis contra Principem secularem sui domicilii vel originis, qui licet non dicatur subditus principi seculari, etiam si vellet se subditum facere, per ea quæ not. Signorol. *de Homodeis consil. 25. incip. statuto civitatis. col. 2.* puniri tamen poterit propter domicilium quod subest illi principi, prout concludit Card. Alex. *in cap. imprimis. §. de persona in 1. & 2. col. 2. q. 1. post Roman. & alios quos refert in consil. 365. moti per text. in cap. si quis Laicus 22. q. 5. Abbas in cap. at si Clerici in fin. princ. extr. de judic. vid. tamen text. in cap. cum non ab homine. quem ibid. declarat. Aretin. de judic. & gloss. in cap. satis per versusum 56. distinct.*

III.

Quoties quis contra dignitatem principis facit, seu usum jurium Majestatis quodatenus sibi adscribit, toties committitur crimen læsæ majestatis simplex. Quia sic quidem læditur majestas, non tamen animo hostili, verum lucris potius aliave ex causa. *l. ult. in fin. ff. ad L. Jul. Majest.* Huc pertinent adulterantes vel radentes monetam *l. 5. ff. ad L. Cornet. de falsi.* Principi maledicentes, de quo vid. *l. un. C. si quis principi maledix.*

CAP. V.

Major, Major pars, Majores causæ.

Axioma I.

Major indubio ille reputatur, qui majorem habet ætatem, latè Andr. Sicul. *consil. 10. incip. sapienter scribitur. col. fin. lib. 2. & consil. 30. sacro scriptum est Evangelio. col. 1. eod. lib.* Unde il-

lum